

DE HERVORMDE VAAN

71e jaargang - No. 9 - september 2011

Orgaan van de bond van Hervormde Mannenverenigingen
op Gereformeerde Grondslag

DE HERVORMDE VAAN
Orgaan van de Bond
van Hervormde
Mannenverenigingen
op Gereformeerde Grondslag

ISSN 0167 - 3564

www.hervormdemannenbond.nl

Verschijnt 10 maal per jaar. Voor leden gratis.
Niet-leden € 13,00 per jaar.
Abonnementen lopen per kalenderjaar.
Opzeggen voor 1 december.

1e voorzitter: Ds. W. Westland
Oranjestraat 106, 2983 HV Ridderkerk
tel.: 0180 - 412477

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
tel.: 0318 - 483717

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Amsterdamseweg 64, 6712 GK Ede
tel.: 0318 - 615597

2e secretaris: Dhr. M. Post
Edelmanlaan 8, 3903 XP Veenendaal
tel.: 0318 - 511355

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
tel.: 0348 - 551496

2e penningmeester: Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
tel.: 0318 - 516930

Lid: Ds. E. de Mots
Johan Willem Frisostraat 38, 7462 GX Rijssen
tel.: 0548 - 519549

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)
Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
tel.: 0180 - 424636

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)
Tijgervlinder 44, 3863 GP Nijkerk
tel.: 033 - 8446241

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
e-mail: info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties:
Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:
Hervormd Bondsbureau,
Beatrixstraat 20a, 3862 DB Nijkerk
tel.: 033 - 2456699 fax: 033 - 2463322
e-mail: bondsbureau@filternet.nl
Bankrekeningnr. 3778.71559 t.n.v.
Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

Inzenden kopij oktober-nummer

De kopij voor het oktober-nummer moet vóór
21 september bij de drukker (info@boutdruk.nl) aanwezig zijn.

Woorden van Calvijn

Satan bestrijdt het Woord

Ik zag de satan, als een bliksem, uit de hemel vallen.
Lukas 10 : 18

Waar het Woord van God zich laat gelden, daar sluimert of slaapt satan niet. Dit is het zekerste en betrouwbaarste merkteken, waardoor het Woord zich onderscheidt van de valse leer. Deze valse leringen verraden hun ware aard, doordat ze door allen met welwillende oren worden aangenomen en onder toejuiching van de wereld worden aangehoord.

Toen alles in duisternis verzonken was, waren bijna alle mensen enige eeuwen lang een speelbal en tot spot van de god dezer wereld... Want wat zou hij anders hebben gedaan dan te lachen en zich te vermaken, daar hij rustig en zonder bedreiging in het bezit van zijn rijk was? Maar toen het licht, van boven schijnende, zijn duisternis een weinig verdreef, en toen die Sterke Man (Luk. 11 : 22) zijn rijk in beroering bracht en verstoorde, toen begon satan zijn gebruikelijke traagheid van zich af te schudden en naar de wapens te grijpen. Eerst riep hij de krijgsmachten der mensen op, om daardoor het dagende schijnsel van de waarheid gewelddadig te onderdrukken. Maar toen hij daardoor niets bereikte, heeft hij geprobeerd gebruik te maken van verschalkingen en twisten... om op die manier de waarheid te verdoezelen en uiteindelijk uit te wissen. En vandaag gebruikt hij nog steeds kunstgrepen om de waarheid te bestrijden. Hij tracht om door de macht van het geweld der mensen het ware zaad uit te rukken. Voor zover hij kan probeert hij dit met zijn onkruid te verstikken, opdat het niet kan groeien en vruchten dragen. Maar hij zal er niet in slagen, als wij maar willen luisteren naar de waarschuwing van God. Lang tevoren heeft Hij de plannen van de duivel aan ons geopenbaard, opdat hij ons niet onverhoeds zou betrappen.

Tegen al zijn listen heeft God ons ten volle bewaard.

Inhoud

Woorden van Calvijn.....	2
Meditatie	3
Bijbelstudie O.T.	4
Bijbelstudie N.T.	7
Van de voorzitter	10
In the picture	11
De Apostolische Geloofsbelijdenis (Artikel 9) ..	12
Organisatienieuws	14
Overlijdensberichten	14
Uitnodiging Bondsdag 2011	16

blz.

Acht hebben...

(...) dat gij daarop acht hebt (...) (2 Petrus 1 : 19m)

Een nieuw seizoen is (bijna) alweer begonnen als u deze meditatie leest. Op vele momenten waaronder op de Mannenvereniging gaat het Woord open. Om in te studeren, om van te leren, om geleerd en onderwezen te worden.

Onderwijs noodzakelijk voor de kennis en opbouw voor het leven met de Heere. Maar ook voor het staan en staande blijven in deze tijd vol rumoer en beweging.

De apostel Petrus houdt dat *profetische Woord* zijn lezers dan ook indringend voor.

Ja, zo noemt hij het: *profetische Woord*. Zeg maar kort: *Woord van de profeten*. Het O.T. Woord dat vervuld is in de Grote Profeet, de Heere Jezus Christus. Petrus heeft samen met Jakobus en Johannes iets van die vervulling gezien. Toen zij *aanschouwers* waren van *Zijn majesteit* op de berg der verheerlijking.

Dát Woord prijst hij niet alleen bij zijn lezers aan als een zeer betrouwbaar Woord. Het Woord waarop je aankunt. Maar ook als iets waarop *acht geslagen* moet worden. Want wij kunnen het profetische Woord wel hebben, maar het Woord ons nog niet. Ik bedoel: wij kunnen het lezen zonder er acht op te slaan. Zonder echte aandacht. Zonder dat het ons leven verandert. Zonder dat het echt betekenis voor ons heeft!

Voor acht hebben op het profetische Woord is meer nodig. Dat wat wij bij **Lydia** zien. Op een sabbat hoort zij Paulus preken. En wat gebeurt? De Heere opende haar hart. *Zodat zij acht gaf op wat Paulus verkondigde* (Hand. 16: 14) Zij sloeg er *acht* op. Dat betekent niet(s) anders dan dat zij vanaf dat moment met andere oren luisterde. De Heilige Geest had het hart van **Lydia** geopend en daarmee haar oren doorboord.

Vanaf dat moment raakte zij echt betrokken op Zijn Woord. *Hartelijk* betrokken. Met heel

haar hart! Zij dronk het in. 't Was haar eten en drinken. Voedsel voor de ziel. Zij legde er elke keer weer biddend de vinger bij. En dat bedoelt Petrus hier ook. *Acht hebben* op het profetische Woord is er met een geopend hart naar luisteren. Er in lezen. Er biddend mee bezig zijn. Dagelijks. Als mannenbroeders met elkaar. Wat staat hier? Wat betekent dit? Wat wil de Heere ons (mij) er vandaag mee zeggen?

Zó het Woord van God lezen, horen en onderzoeken is en blijft van wezenlijk belang.

De tekst is namelijk ook een aansporing. Een aansporing om *acht te hebben*! Petrus dringt er ook toe aan! Aan de ene kant vanwege allerlei wind van leer. Dwaalleer is een beter woord. Men deed het *profetische Woord* af als knap verzonnen fabeltjes. En aan de andere kant vanwege het heengaan naar de wederkomst van Jezus. Dat vereist een leven bij het profetische Woord. Een leven bij een open Woord!

Want voor de lezers het weten worden ze op sleeptouw genomen door de dwaalleraars. Verliezen ze niet alleen het profetische Woord maar ook Dé Grote Profeet uit het oog. En dat geldt ook t.a.v. Jezus' komst op de wolken: een gebrek aan waakzaamheid. Nog maar met een half oor luisteren... Niet zo scherp meer staan en zijn... Het kan zomaar tot gevolg hebben dat het gespannen uitzien er uit is...

Hebben wij deze aansporing ook niet blijvend nodig? Er is vandaag ook veel te doen. Niet alleen binnen de kerk maar ook in de wereld waarin wij leven en ons bewegen... Er komt veel op de gemeente van Christus af. Er is verleiding en dwaalleer. Zoveel eist ons op. Zoveel vraagt onze aandacht en verzwakt onze waakzaamheid. Het haalt zomaar onze betrokkenheid bij het *profetische Woord* weg.... En dan?!

Wij zijn nergens als het profetische Woord ons nog niet heeft! Geef er acht op!

En... *blijf* er acht op geven! Door er biddend bij te leven. Het te onderzoeken.
 Er elke keer weer naar te luisteren met de bede om de leiding van de Heilige Geest.
 Opdat het *profetische Woord* een lamp is voor onze voet en een licht op ons pad.
 En daarnaast ook – en laten wij dat vooral

doen – anderen tot acht hebben aansporen!
 Geef acht op het *profetische Woord*! Laat dat ook uw kompas en richtsnoer zijn!
 Totdat de dag aanbreekt en het profetische Woord niet meer nodig zal zijn...
 Maar de lamp van het Woord 'vervangen' wordt door het Licht van het Lam!

Bijbelstudie O.T.

Voor tijd en eeuwigheid (Prediker 3:1–22)

Ds. L. SCHAAFSMA

- a. 3: 1 – 8 Alles op Zijn tijd
- b. 3: 9 Thema:
Wat is de zin ervan?
- c. 3: 10 – 15 Ervaring van de tijd
- d. 3: 16 – 21 Ervaring van onrecht
- e. 3: 22 Conclusie

(a) Alles op Zijn tijd

(1-8) Augustinus beschrijft aan het eind van zijn boek "Belijdenissen" hoe God de tijd geschapen heeft met het scheppen en in gang zetten van het heelal. En dan benoemt hij hoe wij op drie manieren de tijd kunnen meten en ervaren. Ten eerste het verleden in onze herinnering, ten tweede het heden in onze beschouwing en ten derde de toekomst in onze verwachting. De Prediker beziet de tijd anders. Tijd is voor hem niet het wegtikken van de klok, maar een aaneenschakeling van sterk afwisselende gebeurtenissen in ons leven. Hij somt daarom de basale activiteiten van het leven op. Het is een prachtige opsomming van tegenstellingen in een soort van gedicht.

Inderdaad, ons aller leven in dit ondermaanse (onder de hemel) is een aaneenrijging van heel schrille contrasten. De verzen 1-8 bevatten veel voorbeelden en hij wil daarmee aan-geven dat het God is, Die alle tijden vastge-

legt heeft. Daarom noemt hij het een (voor) bestemde tijd. Elke tijd is door God bepaald. Hij heeft er paal en perk aan gesteld. Dat ligt er vanzelf niet altijd dik bovenop. God laat Zich niet gemakkelijk narekenen. Maar toch heeft God ergens de hele regie in Zijn handen en beheerst Hij alles.

(2) De tijd van onze geboorte is de tijd, waarop nieuw leven onder de hemel geboren wordt. Dat is een vreugdevolle tijd! De Heere Jezus zegt dat de moeder niet meer denkt aan de pijn van de geboorte om de blijdschap dat er een kind geboren is.

Maar het is de mens ook gezet eenmaal te sterven en daarna het oordeel. Dat is een tijd van droefheid en rouw. Voor de buitenwacht duurt het kort maar voor de nabestaanden gaat het niet over. Sommigen mogen dan zeggen dat de tijd alle wonden heelt, maar de lege plaats blijft.

(3) Er is ook een tijd om te planten, want we leven van de oogst van het veld. En elke keer zijn er weer droogtes en overstromingen, waardoor het geplante uitgeroeid wordt. Zelfs is er een tijd om te doden, de kranten staan er vol van. Dictators doden rebellen, moordenaars doden onschuldigen en in oorlogen sterven er miljoenen. Maar er is ook een tijd om wonden te helen en het leven te verlengen. Hizkia was dodelijk ziek, maar God gaf hem er vijftien jaar bij.

Het afbreken van wegen, fabrieken, huizen,

schepen en wat niet al, als mede de nieuwbouw ervan is een dagelijkse ervaring van een ieder. Het geeft de wisseling aan van het aanzicht van de bebouwing en het wegnemen. (4) Het leven onder de hemel is vol van moeite en verdriet. Maar er is ook een tijd om te lachen als we verrast, dankbaar en blij zijn.

Het zingen van rouwliederen en treurzangen heeft betrekking op het overlijden van een geliefde. Maar er is ook een tijd om een vreugdedans te doen of een gat in de lucht te springen.

(5) Stenen werp je weg als je een stuk land wilt bebouwen. Maar je verzamelt ze voor het bouwen van een huis of weg of afrastering. In Israël was een hoop stenen dikwijls een gedenkteken en *Eben-Haēzer* betekent *Steen der Hulp*.

Als we van elkaar houden omhelzen we elkaar, soms na een lang weerzien. Maar er is ook verwijdering en ruzie, die soms hoog kan oplopen.

(6) Je kunt ernstig op zoek zijn naar kennis, naar een huis of een baan om deze dingen te verkrijgen. Maar je kunt het ongewild of express ook weer verliezen. Velen op zoek naar rijkdom hebben veel verloren in de recente economische crisis.

Je bewaart over een lange periode heel veel. Maar bij ouder worden of verhuizing moet er dikwijls veel met pijn worden weggedaan.

(7) Kleren worden in Israël gescheurd bij rouw en verdriet. Maar Dorkas hield zich bezig met het naaien ervan.

Zwijgen kan goed en wijs zijn, vooral als het voortkomt uit echt meeleven en goed luisteren. Maar er zijn ook tijden waarop je niet mag zwijgen. De wijze kent tijd en wijze.

(8) Liefde heeft zijn plaats, niet alleen ten opzichte van geliefden, maar ook voor vijanden. Maar liefde en haat liggen soms heel dicht bij elkaar. De psalmist van Ps. 139 spreekt over het haten van degenen, die God haten. Oorlog is er alom in deze wereld om diverse redenen. De diepe oorzaak is onze zonde en opstand tegen God. Toch is er gelukkig ook vrede. Vrede tussen volkeren, maar ook vrede met God als een zondaar met God verzoend wordt.

De ongelovige ziet al deze perioden als een grillig noodlot en tragische samenloop van omstandigheden. Hij zegt: de tijd heelt alle wonden. Of: de tijd zal het leren. Alles hangt bij hem af van het toeval. De gelovige daar-

entegen kan niet anders dan belijden: Heere, mijn tijden zijn in Uw hand. Hij kent God als zijn Vader. Mahalia Jackson zong: Hij houdt de hele wereld in Zijn hand. Rust mijn ziel, uw God is Koning en heel de wereld Zijn gebied.

(b) Thema: Wat is de zin ervan?

(9) Ondertussen hebben wij geen tijd. We zijn druk, druk, druk. De vraag luidt: Wat is het nut van alle menselijke activiteit? Hoe brengen wij onze korte levenstijd door? We vliegen van hot naar her. We zitten overal op en in. We werken overdag en we werken 's avonds. De man werkt en de vrouw werkt. We draaien over-uren. Maar wat heeft de zwoeger aan al zijn of haar sloven? We klimmen al hoger op onze carrière- en salarissladder totdat we er op een goede dag achterkomen dat we onze promotie misgelopen zijn. Of de dokter constateert een ernstige ziekte, die ons lichaam sloopt. Of onze volwassen kinderen gaan op kamers wonen of trouwen en gaan vervolgens klagen dat vader en moeder nooit tijd voor hen hadden. Kortom, in het ploeteren op zichzelf is geen blijvende waarde te vinden.

(c) De ervaring van de tijd

(10) Prediker vertelt ons wat hij gezien of ervaren heeft. In vers 12 zegt hij: *ik heb gemerkt*. Vers 14 zegt: *ik weet*. Vers 16 opnieuw: *ik heb gezien*. Hij maakt ons deelgenoot van zijn bevindingen over hoe het mensdom door de tijd komt. God, die boven alle tijden staat, heeft ons bezigheid gegeven. Sommigen denken dat het ons dagelijks werk is. Beter is echter de opvatting dat de Prediker het werk van 1:13 en 8:17 bedoelt. Het is het streven en de moeite om Gods handelen te verstaan.

(11) Maar als hij de wisseling van de tijden nog eens diep dóórdenkt, dan concludeert hij dat God alles mooi en voortreffelijk gemaakt heeft. God is goed en Hij doet alles goed. Maar waarom hebben wij er dan zoveel moeite mee? Omdat wij geen God zijn. Wij kunnen Hem niet peilen in Zijn handelen van begin tot eind. De tijden blijven een mysterie voor ons. Er blijven zoveel onbeantwoorde vragen. God heeft de eeuw in ons hart gelegd, geschapen naar Zijn beeld. Hij gaf ons de drang om over het verloop van de tijd na te

denken. Maar met ons verduisterd verstand zullen we er nooit uit komen. Daarvoor is het geloof nodig. God is niet na te rekenen, maar wel honderd procent te vertrouwen.

(12-13) Het leven is dus niet grillig en grimmig. Integendeel, we mogen ons verblijden en goed doen, God vrezen en Zijn geboden houden. En hoewel we vele vraagtekens in het leven overhouden, is er een God in de hemel, Die ons het vermogen geeft om van het leven te genieten. En dat leven is eten, drinken en genieten van ons werk.

(14) Maar Gij hebt, o eeuwig Wezen, geen verandering te vrezen. De tijden wisselen dramatisch. Waar vinden we rust? Augustinus zegt: Gij hebt ons op Uzelf gericht en onrustig is ons hart totdat het rust vindt in U. Hij blijft Dezelfde en de Onveranderlijke. God beheerst de tijden en niet andersom. God maakt alles compleet, zonder dat wij er nog ergens aan te pas moeten komen. God, Die onze tijden bepaalt, is zo dichtbij ons. Tegelijkertijd is Zijn werk zo onnavolgbaar. Het grote doel van alle handelen van God is dat wij Hem zouden vrezen en Hem aanbidden.

(15) Er is niets nieuws onder de zon. Alles lijkt wel continue repetitie van het vorige. We hebben het al gehad en we krijgen het weer. Maar zo is Gods wijze van doen. Wij zeggen wel eens dat de geschiedenis zichzelf herhaalt. Maar Prediker zegt het bijbels: God herhaalt de geschiedenis.

(d) De ervaring van onrecht

(16) De ervaring van de Prediker strekt zich ook uit tot het terrein van onrecht en onderdrukking. Waar recht behoorde te worden gedaan, was het onrecht wat de klok sloeg. Billijkheid was ver te zoeken. Overal zag hij vriendjespolitiek en omkoperij. Rechtspraak werd om goud verkracht. Het recht struikelde op de straat. En wie zijn de slachtoffers? De arme, de wees, de weduwe en de vreemdeling.

(17) Toen dacht hij bij zichzelf: Kunnen deze mensen altijd maar hiermee doorgaan? Kan het onrecht ongehinderd voortwoekeren? Het duidelijke antwoord luidt dat God eenmaal over alle corrupte mensen een rechtvaardig vonnis zal vellen. God is Rechter, Die beslist. Er komt een tijd, dat God vergelding zal doen. Daarom behoeven wij niets voor de

tijd te oordelen, d.w.z. voordat de Heere Jezus terugkomt.

(18) Gods recht manifesteert zich echter niet onmiddellijk in deze wereld. Daardoor kan allerlei onrecht schijnbaar ongehinderd voortgaan. Deze tolerantie van God heeft een doel. God laat de mensen zien dat zij als de dieren zijn. De ene mens kan voor de andere een wolf zijn. We kunnen ons zo uitleven in onrecht, dat er geen verschil is tussen de redelijke mensenwereld en de redeloze dierenwereld.

(19-20) Maar dan komt de dood. Waar is dan de grootspraak van de mens? Men zet hen als schapen in het graf en de dood zal hen afweiden (Ps. 49). Stof is de mens en tot stof zal hij terugkeren. De mens, die in aanzien is, maar geen inzicht heeft, wordt gelijk aan de dieren, die vergaan.

(21) God vormde de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten. Zo werd de mens tot een levend wezen. Daarom is er een kardinaal verschil tussen mens en dier. Het stof van de mens keert terug naar de aarde zoals het was, en de geest terugkeert tot God, Die hem gegeven heeft (12:7). Maar wie merkt het op in een samenleving, waar alles erop door kan? Voor iemand, die zich uitleeft in rechteloosheid en wetteloosheid is het wel zo gemakkelijk geen rekening te hoeven houden met de rechterstoel van God.

(e) Conclusie

(22) Prediker's conclusie luidt dan ook dat het beste is dat de mens zich verblijdt in zijn dagelijks werk. Hij heeft geen kennis van of controle over wat er na hem gebeuren zal. Dat is ook niet nodig. Het enige, dat nodig is, dat is vertrouwen op de Heere, in Wiens hand al onze tijden zijn.

Gespreksvragen:

1. Is het voor u een vertroostende gedachte dat God alle tijden bepaald heeft?
2. Hoe ziet u de tijd:
 - a. als een tiran, die u voor onontkoombare feiten stelt of
 - b. als een zegen, aangezien uw hemelse Vader voor u zorgt?
3. Kunt u Gods handelen altijd ontdekken in de tragiek van het leven?
4. Hoe stelt u uw prioriteiten wat uw tijdsindeling betreft?
5. Hoe komt het dat slavernij, apartheid en kinderarbeid vroeger goed waren en nu fout?
6. Welk onrecht ziet u in kerk, staat of maatschappij?
7. Wat vindt u van Prediker's vergelijking van de mens met het dier?
8. Welk verband is er tussen goddeloosheid en ongerechtigheid?

Bijbelstudie N.T.

1 Corinthe 9 : 13–27

Om het Evangelie...!

Ds. W. WESTLAND

Leven van het Evangelie (vers 13-15)

In hoofdstuk 9 spreekt Paulus over zijn apostel-ambt. Hij wil graag vrij staan tegenover de gemeente, opdat ze later niet kunnen zeggen: Paulus kwam hier, om er beter van te worden. Hij wil vrij staan tegenover de gemeente als het gaat om eten en drinken, een eventueel huwelijk, en ook als het gaat om het aannemen van een beloning. Hij maakt het echter voor andere dienaren van het evangelie niet moeilijk. Dit is voor hem een persoonlijke zaak. Want de arbeider is zijn loon waardig. Hij wijst dan terug naar het Oude Testament.

De priesters en de levieten mochten leven van het altaar. Zij ontvingen een deel van het offerdier, dat geslacht werd. En zij ontvingen ook de tienden van de oogst. In het Nieuwe Testament vinden we deze gedachte weer terug. Wanneer de Heere Jezus in Mattheüs 10 Zijn discipelen uitzendt, dan zegt Hij, dat ze geen geld hoeven mee te nemen, want de ar-

beider is zijn loon waardig. Dat geldt vandaag nog. Een predikant hoeft zich niet bezwaard te voelen, wanneer hij zijn tractement ontvangt. Maar Paulus maakt van dit recht geen gebruik. Hij zegt het heel sterk: Het ware mij beter te sterven van gebrek. Soms was het daar dichtbij. Op zijn zendingsreizen heeft hij armoede, honger en gebrek geleden (zie Fil. 4 : 12). Liever sterven, dan deze mijn roem ijdel maken. Wat bedoelt hij met deze woorden: Ik wil vrij blijven tegenover de gemeente. Kennelijk was daar reden voor. "Mijn roem" wil niet zeggen, dat Paulus zich daarop verheft, en zich beter voelt, dan de anderen, die wel een beloning aanvaarden. Maar hij wil dat het voor iedereen duidelijk is, opdat er geen praatjes over hem komen in Corinthe. En zo de loop van het Evangelie verhinderd wordt. Ik mag de voortgang van het Evangelie niet in de weg staan, zegt Paulus. En dat is voor iedere ambtsdrager, ook nu, een duidelijke waarschuwing.

Wee mij (vers 16-19)

Paulus zegt in deze verzen, hoe hij zijn opdracht ziet. De prediking is geen roem, dat wil zeggen: niet iets, waar ik mij op beroemen kan. Het gaat ook niet van mij uit, maar de nood is mij opgelegd. Wat is die nood? Is dat de nood, dat zovelen nog zonder Christus leven, en dreigen verloren te gaan? Dat is inderdaad een grote nood. Zeker in onze dagen. En dat mag ons dringen tot de prediking van het Evangelie. Zoals Paulus dat zegt in 2 Corinthe 5 : 11 "Wij dan wetende de schrik des Heeren, bewegen de mensen tot het geloof, want de liefde van Christus dringt ons." Toch wordt hier in vers 16 iets anders bedoeld. De nood is hier: noodzaak. Paulus is door de Heere krachtadig in Zijn dienst gezet. Hij heeft dat niet zelf gezocht. Hij heeft zich niet als vrijwilliger aangemeld. Maar God heeft hem geroepen, en nu kan hij er niet meer onderuit. Als ik mij onttrek aan mijn opdracht, is Gods straffende hand te verwachten. Wee mij...!

Het Evangelie verkondigen: daar komt het ook vandaag op aan. De blijde boodschap, dat Jezus Christus in de wereld gekomen is, om te zoeken en zalig te maken, wat verloren is. We mogen die boodschap niet verhullen en niet vervagen. Niet de deur van het Evangelie op een kier zetten. Maar vrij-uit en roy-aal het Evangelie verkondigen.

In vers 17 gaat Paulus er nog op door. Hij kan zich op 2 manieren dienstbaar stellen: onwillig, als een slaaf, gedwongen. Dan is de uitdeling mij toch toevertrouwd. Voor "uitdeling" staat er in het Grieks het woord "oikonomos": rentmeester, die verantwoording heeft af te leggen aan zijn Meester. Maar het kan ook anders: als ik mijn dienst gewillig volbreng, zal ik loon ontvangen. Het genadeloon: over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal Ik u zetten. Tegelijk ziet Paulus nu al loon voor zichzelf: de voldoening, dat hij zijn macht, zijn volmacht niet misbruikt. Want nu hij zich vrij en onafhankelijk in de gemeente van Corinthe opstelt, kan hij zich des te meer dienstbaar stellen, „opdat ik er zou winnen." Dat mag ook vandaag nog een goede regel zijn voor de werkers in Gods Koninkrijk: Vrij tegenover de mensen, dienstbaar aan het Evangelie, om zo mensen voor Christus te mogen winnen.

Jood en heiden (vers 20-23)

Paulus laat hier zien, hoe hij zich in verschillende situaties gedraagt. Het lijkt wat dubbel, maar het is met een heerlijk doel: zondaren winnen voor Christus. Daarom past hij zich in middelmatige dingen aan: de Joden een Jood geworden. Als het zo uitkomt, houdt hij zich aan de Joodse spijswetten en reinigingsvoorschriften. Hij liet zelfs Timotheüs besnijden om de Joden (zie Handelingen 16 : 3). Maar als men diezelfde Joodse voorschriften gaat gebruiken als een voorwaarde om een goed christen te zijn, dan gaat hij er fel tegen in (zie Galaten 3 : 1). Anderzijds is Paulus vooral de heiden-apostel. Hij komt veel in aanraking met mensen, die de Joodse voorschriften niet kenden. Zij waren "zonder de wet". En dan gaat hij hen niet allerlei voorschriften opleggen. Zo was het ook besloten op het apostel-convent in Handelingen 15. We moeten hier wel onderscheid maken tussen de ceremoniële wetten, en de Wet van de Tien Geboden. Want Paulus predikt geen wetteloosheid. Daarom voegt hij er in vers 21 aan toe: "nochtans niet zonder de wet, maar voor Christus wel onder de wet". In de navolging van Christus gebonden aan de wet van de Tien Geboden, om die te doen uit dankbaarheid. De Heere Jezus heeft zelf gezegd in Mattheüs 5 : 17 "Ik ben niet gekomen om de wet te ontbinden, maar om die te vervullen."

Paulus noemt in vers 22 ook de zwakken. Bedoeld worden de zwakken in het geloof. Mensen, die bang waren om af te glijden, en daarom zich verhielden van heidense invloeden. Denk b.v. aan het eten van vlees, dat eerst aan de afgoden geofferd was (zie hoofdstuk 8). Ook voor hen toont Paulus begrip. Steeds gaat het hem om het behoud van zondaren. En dan betreft hij zichzelf daarin. Als hij zelf niet zou doen, wat hij anderen leert vanuit het Evangelie, dan zet hij zijn eigen zaligheid op het spel.

Hier liggen voor ons verschillende leerpunten: a) mensen niet onnodig afstoten, maar je aanpassen waar het gaat om middelmatige dingen. b) Toch de vaste lijn van Gods woorden en wetten vasthouden. c) Oprecht zijn in je motivatie. Ook in je levenswandel een leesbare brief van Christus zijn.

De onverderfelijke kroon (vers 24-27)

Paulus gebruikt hier een beeld uit de sportwereld. Niet dat hij alles goedkeurt, wat er in het stadion gebeurt. Maar het is wel een duidelijk voorbeeld uit het dagelijks leven. Eens in de 2 jaar werden in Corinthe de Isthmische Spelen gehouden, waarbij ook hardloopwedstrijden waren. Daarbij kon maar één de hoofdprijs ontvangen: de lauwerkrans. Gemaakt van takken, die toch weer gingen verdorren: een verderfelijke kroon. Maar Christus belooft ons de onverderfelijke kroon. De kroon des levens (zie Openb. 2 : 10); beeld van het eeuwige leven, de eeuwige zaligheid. Zouden we dan niet alles moeten doen, om die prijs te ontvangen. We moeten lopen, alsof er maar één prijs is. Wij weten, dat de Heere voor een ieder, die getrouw is, de eerkroon belooft, maar toch is het een persoonlijke zaak. En dan houdt hij het beeld van de sport nog even vast. Wie een goede hardloper wil zijn, moet voortdurend trainen. Dat geldt ook voor iedere christen. Je oefenen in gebed, bijbelonderzoek en trouwe kerkgang. En ook op de mannenvereniging zijn we bezig met de training in Gods Woord.

Wat doet een sportbeoefenaar nog meer? Hij onthoudt zich in alles.

Bij de Griekse wedloop hield men een streng dieet, om in goede conditie te zijn. En zo gebeurt dat nog in de sportwereld. Zo kent ook de christen een geestelijk dieet. Alles wat

ons wegtrekt bij de Heere vandaan, moeten we loslaten. Alles wat ons ophoudt op de pelgrimstocht moeten we opzij zetten. Niet opgaan in de aardse dingen. Wie erin opgaat, gaat er in ten onder. Daarom, zegt Paulus in vers 26, loop ik niet als op het onzekere. Ik kijk niet om me heen, maar ik richt mij op het hoofddoel. En dan gebruikt hij ook nog een ander beeld: de kampvechter. Een duel tussen twee zwaardvechters. Dan moet je niet zomaar in de lucht slaan, maar letten op je tegenstander. En voor ons is de grootste tegenstander de duivel. Houdt hem in de gaten, opdat hij je niet onverwachts neerslaat. Zo, zegt Paulus, bedwing ik mijn lichaam, en maak mij helemaal dienstbaar aan het Evangelie. En dan voegt hij er voor zichzelf een waarschuwing aan toe: anderen gepredikt te hebben, en zelf verwerpelijk. Hier staat het Griekse woord "adokimos": dat betekent: de proef niet doorstaan. In de wedloop geen prijs behaald. Dat is een verschrikkelijke mogelijkheid, ook vandaag. Voor predikanten, ambtsdragers, en mensen, die leiding geven in de gemeente. En in het gezin de vaders en de moeders. Anderen van de Heere Jezus verteld hebben, en toch zelf verloren gaan. Als we zelf niet buigen aan de voeten van de Heere Jezus, en zelf niet gehoorzaam zijn aan Zijn Woord. Daarom sluit ik af met de opwekking uit Hebreeë 12 : 1 en 2... "laat ons met lijdzaamheid (volharding) lopen op de loopbaan, die ons is voorgesteld, ziende op Jezus, de overste Leidsman en Voleinder van het geloof!..."

Gespreksvragen:

- 1) Is de gemeente verantwoordelijk voor het levensonderhoud van haar predikant? Wat moeten we daarbij in het oog houden.
- 2) Wat wordt in vers 16 bedoeld met: de nood is mij opgelegd?
- 3) Hoe kan een predikant tekort schieten in de opdracht om het Evangelie te verkondigen? (vers 16)
- 4) Moet een prediker zich aanpassen aan de mensen tot wie hij spreekt? Waarom? Hoe ver mag hij gaan met zich aanpassen? (vers 20)
- 5) Wat betekent in vers 21: maar voor Christus onder de wet? Wat heeft dat ons, hier en nu te zeggen?
- 6) Wat vindt u ervan, dat Paulus in vers 24 en 26 een beeld uit de sportwereld gebruikt? Wat kunnen wij van sportmensen leren?
- 7) Is vers 27 in tegenspraak met Romeinen 8 : 38 en 2 Timotheüs 4 : 7?

Van de voorzitter...

DS. W. WESTLAND

Wat is een Psalm?

Het was in onze gemeente Vakantie-Bijbelweek. We zaten met meer dan honderd kinderen in een grote tent. Op het podium stond de juf, die de kinderen een psalmvers zou aanleren. Een goede gewoonte om tussen al die andere Bijbel-liedjes een psalm aan te leren, die ze de volgende zondag in de kerk gaan zingen. Dit keer Psalm 33:11 Laat ons alom Zijn lof ontvouwen. Een lang vers, maar vrijdagmorgen konden de meeste kinderen dit vers uit hun hoofd meezingen.

En je hoopt, dat zo'n psalm in hun leven mee gaat.

Maar de juf begon helemaal bij het begin. Voordat ze dit psalmvers ging uitleggen, stelde ze eerst een vraag: wat is een psalm? Het lijkt een simpele vraag. Maar hebt u er wel eens over nagedacht: wat is een psalm? Wij vinden het heel gewoon, dat we psalmen zingen in de kerk en op de vereniging. Zo gewoon, dat sommigen ook wel wat anders willen zingen. Maar wat is een psalm eigenlijk? Op die morgen gaf de juf zelf het antwoord. Zou de vraag te moeilijk zijn voor de kinderen? En voor u?

In ieder geval gaf ze een eenvoudig en goed antwoord: een psalm is een lied uit het Boek van God. Dit mooie antwoord hield mij nog lang bezig. Wat een genade, dat de Heere Zelf voor liederen heeft gezorgd in de Bijbel. Omdat we Hem zingend zouden loven en prijzen. Dat is immers de bedoeling van ons leven. Daartoe heeft de Heere ons geschapen. Maar door onze zonde is het loflied op onze lippen verstomd. Dan is het enkel genade, dat de Heere ons door Zijn Woord en Geest opnieuw wil leren om te zingen tot eer van God. Wat is een psalm? Een lied uit het Boek van God om Hem zingend te eren. Maar ook om zingend onze nood en schuld bij Hem te brengen, en te ervaren, dat Hij om Christus'

wil onze zonden vergeeft: "een stroom van ongerechtigheden, had de overhand op mij, maar ons weerspannig overtreden verzoent en zuivert Gij (Ps. 65:2). De psalmen – al zo'n 3000 jaar geleden gemaakt, onder de inspiratie van Gods Geest – maar nog altijd gepast bij allerlei situaties in ons leven. Wat is de Heere goed, dat Hij ons de psalmen geeft in het Boek van God, de Bijbel.

Zult u het niet vergeten, wanneer u de psalmen zingt: Hij Zelf geeft een lied in de mond, en door Zijn Geest ook in het hart!

Bondsday

Op de achter-pagina vindt u al weer de aankondiging en het programma van de Bondsday. Graag wil ik u opwekken om samen met anderen deze dag in Putten te bezoeken. Het is goed om vanuit Gods Woord een stuk toerusting te ontvangen voor je eigen geloofsleven, maar ook voor ons bezig-zijn in kerk een maatschappij.

Ook mogen we op deze Bondsday een stuk verbondenheid ervaren: samen zingen, samen bidden, samen eten, samen in gesprek. Ja, spreekt u ook maar eens iemand aan, die u niet kent, en op die dag wat alleen is. Het kan een verrassende ontmoeting geven. Er is dus alle reden om de Bondsday te bezoeken, en we hopen dan ook: tot ziens D.V. in Putten!

Tenslotte

Een hartelijke groet aan u allen, mede namens de andere bestuursleden.

W. Westland

Ds. P.J. TEEUW

Leren van de Erskines

In de zomervakantie waren mijn vrouw en ik een aantal dagen in Schotland. Daar bezochten we de plaatsen waar de bekende gebroeders Ebenezer en Ralph Erskine geleefd en gepreikt hebben.

Zo bezochten we de tweede gemeente van Ebenezer, de plaats Stirling. Prachtig gelegen. Op het kerkhof om de kerk staat nog een standbeeld van hem. Ook deden we de plaats Dunfermline aan, de gemeente waar Ralph zijn hele leven gewerkt heeft. We stonden bij zijn graf. 'Hoe komt het toch dat de Nederlanders zoveel belangstelling hebben voor de Erskines?' zo vroeg de man, die achter de verkooptafel stond. Blijkbaar is er in Schotland zelf niet zoveel interesse voor deze predikers. In ons land verschenen al gauw preken in druk van de Erskines. En tot in onze tijd toe zijn de bundels preken van de Erskines te verkrijgen. Of ze nog veel gelezen worden is een andere zaak. Hopenlijk zijn er onder de lezers van de Hervormde Vaan toch nog wel, die deze preken lezen. Want wie tobt met de zekerheid van het heil kan in de preken van de Erskines zijn hart ophalen. Hoe komt het toch, dat de Erskines tot in Nederland bekend zijn geworden? Licht het geheim hiervan inderdaad niet in hun prediking? Hoewel zij ook stonden in de lijn van de Reformatie en de 'Tweede Reformatie' in Schotland, waarin het evangelie vrij en onvoorwaardelijk aan een ieder werd aangeboden, hebben zij dit op zo'n wijze gedaan, dat hier een grote zegen van uitging.

Dr. P.H. van Harten, die een proefschrift geschreven heeft over 'De prediking van Ebenezer en Ralph Erskine', noemt aan het slot van zijn boek de volgende kenmerken van hun prediking:

1. Hun prediking was in sterke mate Christocentrisch, hoewel dit niet ten koste gaat van het werk van de Vader en het werk van de Heilige Geest. Maar Christus en het door Hem verworven heil stond centraal. Wel, zo merkt Van Harten op, moesten ze oppassen om niet tot een christenprediking te vervallen.

2. Hun prediking droeg een sterk evangelisch karakter. Vrij en onvoorwaardelijk boden ze Christus aan. Ze waren beducht voor elke verandering om tot Christus te komen. Ook het geloof predikten ze niet als een voorwaarde.
3. Hun prediking was sterk Woordgebonden. Veel Bijbelteksten worden aangehaald in hun preken.
4. Hun prediking draagt een sterk nodigend karakter. Allen en eenieder wordt het heil in de beloften aangeboden met de oproep de belofte te aanvaarden en eruit te leven. 'De preekstoel was voor hen uiteindelijk geen kathedraal, maar een worstelplaats.
5. Hun prediking was geloofsmatig. Sterk beklemtoonden zij de noodzaak van het geloof, waardoor het heil, dat in de beloften aangeboden wordt, het persoonlijk eigendom wordt.
6. Hun prediking kende een sterk bevindelijk element. Niet alleen de oproep tot geloof komt aan de orde, maar ook de inhoud en het leven van het geloof.
7. Hun prediking heeft ook aandacht voor de heiligmaking in reformatische zin. De heiligmaking is alleen mogelijk vanuit de geloofsgemeenschap met Christus.
8. In de prediking van de wet leggen ze veel nadruk op de ontdekkende functie ervan. Zoals meerdere Puriteinen spreken zij over het voorbereidend werk van de wet. Hoewel ze op dit punt een ander accent leggen dan bijvoorbeeld Calvijn, is de overeenkomst, dat niemand tot Christus zal komen, dan in de weg van de zondekennis.

De Erskines waren mannen van hun tijd. Dat speelt in hun prediking mee. Maar in welke kerk we ons ook bevinden, wat zou er meer van de prediking uitgaan, wanneer dezelfde geestelijke passie om zondaren aan de voeten van Christus te brengen, de prediking meer zou bezielen.

De Apostolische Geloofsbelijdenis

Ds. A. GOIJERT

*"Ik geloof een heilige, algemene Christelijke Kerk,
de gemeenschap der heiligen."
(Artikel 9)*

Bij dit geloofsartikel denken we gelijk aan Zondag 21 van onze Heidelbergse. Daar worden 3 dingen genoemd, die te maken hebben met het werk van de Heilige Geest: de kerk, de gemeenschap en de vergeving. Dat laatste belijdt art. 10.

Eerst dus de kerk. Dat betekent: hetgeen de Heere toebehoort. Het woord komt niet in de Bijbel voor. Wel het woord gemeente, uit de wereld samengeroepen.

Ik, heel persoonlijk, geloof niet in de kerk, zoals ik geloof in God, Vader, Zoon en Heilige Geest. Het geloof in de kerk maakt op zich niet zalig, wel het geloof in God. Wel kunnen we alleen in geloof over de kerk spreken.

Het gaat niet om de vraag welk kerkgenootschap bedoeld wordt. Voor veel mensen de belangrijkste vraag. Het gaat ook niet om een bepaald kerkgebouw.

Het is het lichaam van Christus, waarvan Christus het Hoofd is. Een hoofd van een lichaam denkt, kijkt, hoort, spreekt, regeert het lichaam. Zo is Christus alles voor Zijn Kerk. Hij is de Koning van Zijn Kerk, de onderdanen. Hij is de Bruidegom van de bruid. De goede Herder van de schapen.

De Kerk is onmisbaar! Je kunt niet God tot Vader hebben, wanneer je de kerk niet tot moeder hebt. Een mooie gedachte: de kerk is je moeder. Als moeder ziek is, blijf je bij haar, je helpt, je troost, je zet je helemaal voor haar in. In geen geval laat je haar in de steek en ben je al eens weggegaan, dan kom je terug. Jezus gaf ons het goede voorbeeld. Tijdens Zijn rondwandeling op aarde, was het met de kerk slecht gesteld. Het was de kerk van de hogepriesters, van het Sanhedrin, van de Farizeeën en Sadduceeën. Toch kwam Jezus in de tempel en in de synagoge leerde Hij.

Hij scheidde Zich niet af. Zijn discipelen ook niet.

De Kerk is heilig, algemeen of katholiek en Christelijk. Dat zijn de eigenschappen van de Kerk.

Heilig, afgezonderd van de wereld, geheiligd in en door Christus.

Algemeen, ze is te vinden in alle landen, onder alle volken en men spreekt alle talen. Waar Christus is, waar Zijn Woord is, daar is de Kerk.

Christelijk, van Christus, met Hem verenigd. Waar de Heilige Geest werkt, daar is Christus, daar is de Kerk.

Antwoord 54 van de HC zegt: Hij heeft Zijn Kerk of gemeente uitverkoren, vergaderd, beschermd. Hij onderhoudt hen. Hij zorgt voor hen.

Het begint met de verkiezing. Dat gebeurde voor de grondlegging van de wereld. De verkiezing vindt zijn oorzaak niet in naam, staat of afkomst van mensen, niet uit vooruitgezien geloof of werken. God is vrij. Hij is de Pottenbakker, wij de klei. Hij verkoort Zijn volk ziende op het offer van Christus. In de verkiezing in Christus ligt de zaligheid van Gods Kerk eeuwig vast. Daarvan zingt Gods kerk graag dat het door Hem alleen is, vrije gunst, om het eeuwig welbehagen. Psalm 89:8. „Het geloof in Gods verkiezing is kort van stof en vol van lof” (H. Visser).

Christus vergadert Zijn uitverkoren Kerk door Zijn Woord en Geest. Hij roept uit het gehele menselijk geslacht mensen. In het huis van God, werkplaats van de Geest en woonplaats. Hij roept uitwendig, tot het oor, en inwendig, in het hart. Gods stem van buiten en van binnen. Paart de Geest Zich aan het Woord, dan geven mensen zich gewonnen, ze kunnen zich niet langer verharderen, geloven Gods heilrijk Woord en laten zich er door leiden.

Het kan langs allerlei wegen gaan, maar het geloof is gelijk. Altijd en overal. Men zegt soms: "Er zijn zoveel geloven". Er is echter maar één geloof. Eén Heere, één geloof en één Kerk. Er bestaat geen ouderwets of modern geloof. Geen hervormd, gereformeerd of evangelisch geloof. Geen Drents of Fries geloof, zoals ik wel mensen hoorde zeggen. Geen blank of zwart geloof. Alleen het ware geloof in Christus, gewerkt door de Heilige Geest via het Woord.

De Kerk is er en blijft er. Tot het einde toe. Wel door heel veel verdrukking heen. De Kerk kan het zwaar hebben. De Kerk kan zich verplaatsen. De kandelaar kan hier worden weggenomen en ergens anders neergezet. We zien het gebeuren. Toch de Kerk blijft. Zelfs satan krijgt haar niet weg. Wanneer de laatste uitverkorene is geboren, geroepen en toegebracht tot de zalige gemeente, dan komt Jezus terug.

De grote vraag is maar: zijn wij zelf een levend lidmaat van de Kerk? Horen wij er door genade ook al echt bij? Of alleen op papier? Hebben we het nog niet verder gebracht dan geboortelid, dooplid of uitwendig belijdend lid? Dat is dan niet best. Dat moet nodig veranderen. Er is haast bij. Hoe kun je het weten? Levende ranken aan de ware Wijnstok Christus dragen vrucht. Zijn er bij ons vruchten van geloof en bekering? Werken wij zo ook mee aan de opbouw van de gemeente? Die het ware geloof missen, kunnen uitwendig tot de gemeente behoren. Je kunt ambtsdrager zijn, trouw lid van de mannenvereniging enz. Zolang het zo is en blijft, dan behoor je volgens de Heiland Zelf toch tot het kaf, de kwade vis, tot degenen bij wie het Woord niet in goede aarde is gevallen. Wie zou de schuldige daarvan zijn?

Helaas is er veel onenigheid en verdeeldheid in de Kerk. Dat is niet uit God, maar uit de mens. Het moest alsoo niet zijn. Dat is geen reclame voor Gods Kerk op aarde. Daar gaat geen werfkracht van uit. Dan zegt niemand: "Zie hoe lief ze elkaar hebben". De Kerk is gemeenschap van heiligen. Van waar gelovigen. Een gemeenschap. De kerk is geen los zand, niet ieder voor zich. Maar één grote familie. Ze zijn door de Geest verbonden met Christus en ook met elkaar. Door kerkmuren en landsgrenzen heen. De Geest geeft oog en hart voor Jezus en voor elkaar. Hij geeft allen deel aan de schatten en gaven van Christus. Hij Zelf is de grootste Schat en de onuitsprekelijke Gave. Hij heeft alles verdiend wat Zijn kinderen nodig hebben.

Wij zijn bedelaars. Leven van gegeef. Uit Gods hand. Wij zijn eerst ontvangers en daarna ook zelf gevers. De heiligen geven zichzelf, onbaatzuchtig, in zelfverloochening, en hun gaven. Aan andere lidmaten, de huisgenoten van het geloof, zonder kerkistisch te zijn. Die eerst, maar ook aan anderen. Aan hen die nog buiten zijn. Van een andere godsdienst of van helemaal geen.

Misschien kunnen ze gewonnen worden? Door de handel en wandel van de heiligen? Is dat niet het beste evangelisatiemiddel? Vooral wanneer mensen merken dat er vrijwillig en met blijdschap geholpen wordt. In stoffelijke en geestelijke zaken.

De gemeenschap van de heiligen in en door Christus. Velen klagen over de band in de gemeente. Er is te weinig gemeenschap, gebrek aan liefde, mensen beschadigen elkaar. Jammer! Maar begin met de vraag: Wat geef ik? Wat doe ik?

Waar doe ik aan mee?

Jezus zei: "Het is zaliger te geven, dan te ontvangen".

Gespreksvragen:

1. Lees wat de NGB in art. 27–30 over de kerk zegt. Wat valt u op?
2. Wat is lijden aan de kerk?
3. Beseffen we wel dat de kerk werkplaats van de Geest is, dat het daar gebeurt, daar de slag valt?
4. Waarom worden de gelovigen heiligen genoemd? Wat hebben zij gemeen?
5. Christus vergadert Zijn kerk, satan verstrooit. Hoe zien we dat gebeuren?
6. Een Romeins keizer liet eens een munt slaan met het inschrift „De naam der christenen is uitgedelgd”. Waarom kreeg hij ongelijk?

Wijzigingen adresboekje 2008

De volgende wijzigingen hebben plaats gevonden:

1) de Streek "Veenendaal" (blz. 33) heeft een nieuwe secretaris: dhr J. Hakkenberg, Prinsenhof 7, 4041 BM Kesteren.

2) de MV "Calvijn" te Genemuiden (blz. 27) heeft een nieuwe secretaris: dhr. B. Eenkhoorn, Sasdijk 96, 8281 BM; en een nieuwe penningmeester: dhr. S. Groothuis, Kamperdijk 96, 8281 NM.

Met vriendelijke dank voor uw medewerking,
Ds. J. van Dijk, secr.
e-mail: ds.j.vandijk@hetnet.nl

Regionale themadagen

Voor het komende seizoen 2011 – 2012 zijn de volgende themadagen vast gesteld :

1. Regio Midden Nederland.

Thema: "De zekerheid van het geloof."

Referenten: Ds. J. van Amstel (em. chr. geref. pred.) te Ede: "De zekerheid van het geloof."
Ds. C. Blenk (em. herv. pred.) te Lienden: "De groei in het geloof."

Leiding: Ds. L. Schaafsma te Baarn

Datum: D.V. zaterdag 22 oktober van 9.30 uur - 13.00 uur.

Locatie: Hervormde Calvijnkerk, Tromplaan 7 te Baarn.

2. Regio Wilnis en Omstreken.

Referenten: Ds. J.A.C. Olie (herv. pred.) te Genemuiden.

Ds. A. Th. van Olst (chr. geref. pred.) te Utrecht.

Datum: D.V. zaterdag 17 maart van 9.30 uur - 13.00 uur.

Locatie: Maranathakerk, Molenvlietbaan 10 te Woerden.

Thema: Nog onbekend. Nadere mededelingen volgen t.z.t.

3. Regio Noord – West Veluwe en IJsseldelta

Thema: "Geloof en gevoel".

Referenten: Ds. H. Polinder (chr. geref. pred.) te Urk: "Geloofskennis."

Ds. G. Herwig (herv. pred.) te Nunspeet: "Geloofsbelevens".

Leiding: Ds. A. Snoek te Oosterwolde

Datum: D.V. zaterdag 28 april 2012 van 9.30 uur - 13.00 uur.

Locatie: Herv. Kerk "Elim" te 't Harde.

Op elke themadag zijn toegang en lunch gratis. Er is wel een collecte ter bestrijding van de onkosten.

IEDEREEN IS HARTELIJK WELKOM!

M. Post

Overlijdensberichten

Op 29 augustus jl. heeft de Heere uit ons midden weggenomen ons bestuurslid

JACOB ARIE GROENEWEG

(Jacob)

op de leeftijd van 65 jaar.

We denken in dankbaarheid terug op zijn betrokkenheid en inbreng tijdens de verenigingsavonden.

De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen.

Bestuur en leden van de mannenvereniging "Schrift en Belijdenis" te Strijen.

Augustus 2011.

Met droefheid geven wij u kennis dat de HEERE op 27 juli 2011 uit ons midden heeft weggenomen ons trouw en meelevend lid

JAN MEESTER

in de leeftijd van 59 jaar.

De Heere schenke Zijn troost aan zijn vrouw, kinderen en familie.

Bestuur en leden van de M.V. "Onderzoek de Schriften" te Oud-Beijerland

Oud-Beijerland, juli 2011.

Op 29 juni werd door de Heere op Zijn tijd uit dit leven weggenomen ons gewaardeerd lid

F. HOOGEVEEN

in de leeftijd van 76 jaar.

De Heere vertrooste en sterkte zijn familie met Zijn nabijheid.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging op G.G. te Ede

29 juni 2011.

Op 11 augustus 2011 heeft de Heere uit ons midden weggenomen ons gewaardeerd lid, de heer

HERMAN JAN MANNEE

op de leeftijd van 77 jaar.

De Heere vertrooste zijn familie met zijn genade.

Mannenvereniging "Maranatha"

Veenendaal, augustus 2011.

"Groot is Uw trouw, o Heer"

In dit geloof is uit ons midden weggenomen ons meelevend lid

**CHRISTIAAN MARINUS
SCHOONDERBEEK**

- Chris -

in de leeftijd van 74 jaar.

De Heere geve sterkte en troost aan zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen en verdere familie.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging "West"

Veenendaal, juli 2011.

Met droefheid geven wij kennis dat de Heere op 30 juni 2011 uit dit leven heeft weggenomen ons trouw lid

ADRIANUS CORNELIS SCHAAP

(Janus)

in de leeftijd van 83 jaar.

Wij denken in dankbaarheid terug aan zijn inbreng tijdens de verenigingsavonden.

De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Bestuur en leden van de mannenvereniging
"Schrift en Belijdenis" te Strijen

Juni 2011.

Op 28 juni 2011 is door de Heere uit dit leven weggenomen ons lid

T. BRUINEKOOL

in de leeftijd van 90 jaar.

Zolang zijn gezondheid dit toeliet heeft hij onze verenigingsavonden trouw bezocht. De Heere vertrooste zijn nabestaanden.

Bestuur en leden van mannenvereniging
"Schrift en belijdenis" te Nijkerk.

Juni 2011.

*Maar bij U is vergeving
Ps. 130 : 4a*

Na een periode van afnemende krachten is uit ons midden weggenomen ons trouw lid

JAN OSKAM

in de leeftijd van 68 jaar.

De Heere vertrooste zijn vrouw en (klein) kinderen.

Bestuur en leden
Hervormde Mannenvereniging
"Onderzoekt de Schriften"

Waddinxveen, juli 2011.

UITNODIGING

voor de

BONDSDAG 2011

D.V. OP ZATERDAG 29 OKTOBER A.S.

in de **OUDE KERK TE PUTTEN**

Aanvang: 10.00 uur

Thema: *„Ik geloof in God de Vader!!”*

A G E N D A:

1. Opening door de 1e voorzitter, ds. W. Westland
2. Referaat door ds. M. Klaassen te Sliedrecht:
„Vader van Zijn kinderen!”
3. Betuiging van aanhankelijkheid aan Hare Majesteit de Koningin.
4. Bespreking van de ingekomen vragen.
5. Sluiting morgenvergadering door ds. J.H. Lammers.
6. PAUZE van 12.00-13.30 uur.
7. Opening middagvergadering door de 1e secretaris ds. J. van Dijk.
8. Referaat door dr. R.W. de Koeijer te Putten:
„Kinderen van hun Vader!”
9. Zangpauze.
10. Bespreking van de ingekomen vragen.
11. Sluiting door de 2e voorzitter ds. J.P. Nap.

N.B. De vragen kunnen schriftelijk worden ingeleverd.

Om praktische redenen is het onmogelijk de vragen mondeling te stellen.

Iedereen is hartelijk welkom!

M.P. (2e secr.)